

Sag C-351/95

Selma Kadiman mod Freistaat Bayern

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Bayerisches Verwaltungsgericht München)

»Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsrådets afgørelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — familiemedlem til en arbejdstager — forlængelse af opholdstilladelse — betingelser — familiemæssigt samliv — lovlig bopæl i tre år — beregning i tilfælde af afbrydelser«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat M.B. Elmer fremsat den 16. januar 1997	2136
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. april 1997	2144

Sammendrag af dom

- 1. Internationale aftaler — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsråd oprettet i henhold til associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — afgørelse vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed — familiesammenføring — opholdsret for familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — krav om faktisk samliv med den vandrende arbejdstager — lovlighed*
(Afgørelse nr. 1/80 fra Associeringsrådet EØF-Tyrkiet, art. 7, stk. 1)

2. *Internationale aftaler — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsråd oprettet i henhold til associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — afgørelse vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed — familiesammenføring — ret for familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, til at modtage enhver form for tilbud om beskæftigelse i denne medlemsstat — betingelse — faktisk fælles bopæl med den vandrende arbejdstager uafbrudt i tre år — perioder, der skal tages i betragtning ved beregningen af denne periode — fravær af begrænset varighed, der ikke rejser tvivl om samlivet — perioder uden opholdstilladelse, som ikke er anset for ulovligt ophold af de nationale myndigheder — omfattet*

(Afgørelse nr. 1/80 fra Associeringsrådet EØF-Tyrkiet, art. 7, stk. 1)

1. Artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 fra Associeringsrådet EØF-Tyrkiet er i princippet ikke til hinder for, at en medlemsstats kompetente myndigheder kræver, at familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, i den forstand hvori udtrykket er anvendt i denne bestemmelse, skal bo sammen med arbejdstageren i den treårsperiode, der er foreskrevet i artiklens første led, for at opnå opholdsret i denne medlemsstat.

Selv om bestemmelsen er affattet således, at familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der selv har opholdsret i en medlemsstat, efter de anførte perioder tillægges en opholdsret, som disse umiddelbart kan påberåbe sig, når de har opnået tilladelse til at flytte dertil, berører dette ikke medlemsstaternes kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt de vil tillade familiemedlemmer at indrejse på deres område, og til at fastsætte betingelser for opholdsretten for at sikre, at opholdet er i overensstemmelse med bestemmelsens ånd og formål, dvs. at formålet med familiesammenføringen er at styrke en varig tilknytning i værtsmedlemsstaten for

familien til den tyrkiske vandrende arbejdstager.

Af denne grund samt for at undgå, at tyrkiske statsborgere under påberåbelse af et proformaægteskab ville kunne omgå de strengere krav i afgørelsens artikel 6, når immigration finder sted på grundlag af arbejdstagerens status, kan en medlemsstat gøre familiemedlemmernes udøvelse af deres rettigheder ifølge artikel 7, stk. 1, betinget af, at den familiesammenføring, der har begrundet deres indrejse på statens område, indebærer et faktisk familiemæssigt samliv med arbejdstageren.

Saglige hensyn, f.eks. afstanden mellem arbejdstagerens bopæl og familiemedlemmets arbejds- eller uddannelsessted, kan imidlertid begrunde, at familiemedlemmet bor adskilt fra den vandrende tyrkiske arbejdstager.

2. Artikel 7, stk. 1, første led, i afgørelse nr. 1/80 fra Associeringsrådet EØF-Tyrkiet skal fortolkes således, at en tyrkisk arbejdstager og dennes familiemedlem, der er indrejst i en medlemsstat med henblik på familiesammenføring med arbejdstageren, i princippet skal have haft fælles bopæl uafbrudt i tre år, for at familiemedlemmet har ret til frit at modtage enhver form for tilbud om beskæftigelse i denne medlemsstat.

Kortvarige afbrydelser af det familiemæssige samliv, der ikke rejser tvivl om, at parterne har fælles bopæl i værtsmedlemsstaten, skal sidestilles med perioder, i hvilke familiemedlemmet faktisk har samlevet med den tyrkiske arbejdstager. Dette er tilfældet for så vidt angår ferier eller

besøg hos familien i den pågældendes hjemland eller i tilfælde af et ufrivilligt ophold i dette land af mindre end seks måneders varighed.

Da de pågældendes rettigheder ifølge artikel 7, stk. 1, skal respekteres uden hensyn til et særligt administrativt dokument fra værtsmedlemsstaten, skal den periode, i hvilken den pågældende ikke havde gyldig opholdstilladelse, tages i betragtning ved beregningen af den omhandlede treårsperiode, når de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten ikke af denne grund har anfægtet lovligheden af den pågældendes ophold på statens område, men derimod har meddelt en ny opholdstilladelse.